

Hét Határ

Református hitéleti lap

XVI. évfolyam 2. szám

2012. február

MI KELL MÉG?

Lapozgattam a Hét Határ archívumát és megálltam a pontosan egy évvel ezelőtti vezércikknél.

A címe a „Brüsszeli fog fehére” volt. A szerző az akkori események kapcsán azt írta „ez még csak a kezdet”. No nem proféta ő, csupán a mindennapok embere, aki olvas és lát, de nem felületesen, hanem értelemmel. Milyen kár, hogy nem mindenki így szemléli a körülötünk lévő világot. Így azután nem is érti az átlagember, kik és mit akarnak tőlünk még?

Pedig, kedves olvasó láthatjuk hogyan szélesedik ki az a mindenre rátelepedni

hazánkat. Elöttem van tárgyalóküldöttség vezetője a rendkívüli képességű gróf Apponyi Albert, aki a francia külügyminisztériumban józan érvelésével, tökéletes francia, angol és olasz nyelven védelmezte hazánkat. Nem számított semmiféle józan érv, nem számítottak a tények, előre eldöntötték mi lesz.

Most is ott állt egy ember, józan ésszel, higgadtan érvelt, nyíltan föl merte vállalni, hogy a keresztyén értékrend az ami megtartotta Európát s benne hazánkat. Nem számított most sem semmi. Az átlátszó hazugságok sora, a hisztérikus szerepelni vágyás, a tudatlan vagdalkozás odáig fajult, hogy a „jól értesültek” még a szavazati jogunkat is meg akarják vonni. Nos ez az egyenrangú nemzetek közössége? Mi kell még, mit akarnak tőlünk?

lett békében él. Régi római elmélet, „Oszd meg és uralkodj” működik ma is. Még azok is akik most tudatlanul szidják a nemzeti kormányt még azok is rá vannak kötve arra a bizonyos szivattyúra, mely mindent kipumpál belőlünk.

Mi az ami mégis megtarthat bennünket? Meggyőződéseim, hogy csak a nemzeti összefogás! Egy olyan nemzet amelyik összefog az bármilyen kis létszámú, mégis naggyá válik és erős lesz. Azok a magyar képviselők, akik most az EU parlamentben a magyar kormányt szapulták, erre kaptak-e felhatalmazást választóiktól? Az, hogy itthon ezt teszik az más, az ellenzék dolga, hogy bíráljon, kritizáljon. De amikor az egyenrangú nemzetek sorában meg akarnak fosztani még a szavazati jogtól is, akkor ezek a jólfizetett küldöttek egy véleményen vannak a tájékozatlan hisztéria keltőkkel? Kedves honfitársaim! Ezért küldtétek őket oda?

Nem értem, hogy egy olyan országban, ahol szabadon lemondásra lehet felszólítani a köztársasági elnököt, ott nincs demokrácia? Akkor hol van? Talán ott ahol bírósági eljárás nélkül évek óta börtönben tartanak embereket?

Pedig az összefogás csirái megvannak. Most hagytuk magunk mögött az ökümenikus imahetet, mely a keresztyén összefogás rendkívüli példája. De említhetném a példa nélküli békemenetet, amely Magyarországért szerveződött. Nem is tudnak mit kezdeni vele azok a bizonyos körök. Milyen alapon minősíthetnek le bennünket? Ki az aki ettől teszi függővé, hogyan dolgozik? A magyar ember jó teljesítménye az amit nem tudnak megemészteni, mert munkánk mindig előre vitte az országot, így van ez most is, de ezek szerint ezt nem szabad hagyni.

akaró amőba, amely mindenható képes befolyjni és felemészteni mindent. Mindent el akar venni amiért eddig küzdöttünk, amit eddig felépítettünk. Most pedig, hogy valaki, valakik próbálnak megálljt parancsolni, azonnal haragra gerjed és teljes súlyával, hatalmával igyekszik megfélemlíteni ki szólni mer.

Néztem az EU parlamenti közvetítést és teljesen világossá vált számomra, mind az amit persze eddig is tudtam, - csak most saját szememmel is láthatam - ki, mit képvisel, melyik értékrend mit is jelent?

Lelki szemeim előtt megjelent a trianoni kiskastély, ahol szétmarcangolták

Ha nem az történik amit bizonyos körök akarnak, akkor mindenenk vagyunk. Pedig mit is akarunk, békekességben élni, látni gyermekeink, unokáink felnövekvését, becsületes munkával megszerzett javainkat akarjuk élvezni. Ez nem olyan sok, nem olyan kirívó, hiszen más nemzetek népei is ezt szeretnék. Nincs is ebben semmi nézeteltérés legyen az bármely nemzet fia. Milyen erők azok amelyeknek ez nem tetszik? Nem tetszik, hogy két nemzet fia egymás mel-

Bogáth István

"AMIKOR LEJÖTT A HEGYRŐL"

Amikor lejött a hegyről, nagy sokaság követte őt, és íme, odament egy leprás, leborult előtte, és ezt mondta: "Uram, ha akarod, megtisztíthatasz." Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette őt, és ezt mondta: "Akarom. Tisztulj meg!" És a lepra azonnal letisztult róla. Ekkor így szólt hozzá Jézus: "Vigyázz, senkinek se szólj, hanem menj el, mutasd meg magadat a papnak, és ajánld fel az áldozati ajándékot, amelyet Mózes elrendelt, bizonyosságul neked." Máté 8,1-4;

Kedves Testvéreim!

Jézus Krisztus a leprás megérintésével áthág egy szabályt, átlép egy határt. Ez egy súlyos tett volt. A törvény szerint, aki megérint egy leprást, maga is tisztátalanná válik. Nem tiltja, de a hozzá rendelt szankció jelzi, hogy itt egy helytelen cselekedettel van dolgunk. A lepra, ami különbözik attól, amit ma leprának nevezünk, egy kezelhetetlen betegség volt. Gyógyulás csak a legritkább esetben fordult elő. Egy olyan fertőző betegség volt, amit ha elkapott az ember, akkor szinte élő halottá vált. Úgy tekinthettek rájuk, mint ma az AIDS-esekre. Az volt pusztán a különbség, hogy a lepra egy érintés útján terjedő betegség volt. A beteget megérintő ember maga is tisztátalanná, gyanússá vált. Karanténba helyezték. Az egészséges nem kerülhetett közvetlen kapcsolatba a beteggel, a tiszta a tisztátalannal. Egyértelmű volt ugyanis, hogy a fertőzés terjed át az egészséges emberre és nem az egészséges a fertőzött emberre.

A kérdés tehát az, miért teszi ezt Jézus? Talán nincs tisztában a rossz természetével, romboló erejével. Vagy egyszerűen csak nem tiszteli a törvény és végső soron Isten által kijelölt határokat. A védő falakat lerombolja, nem törődve a későbbi veszélyekkel, a rossz ragadós példával.

Amit itt Jézus tesz az valóban egy váltást, vagy változást jelent. Ennek a változásnak a fényében értelmezhető, amit ő tesz. Ő nem vonul vissza az erkölcs szent falai mögé. Hanem kivonul onnan, hogy találkozzon a hitel. Nem menekül el a fertőzés, a züllés hömpölygése elől. Hanem éppenséggel megállítja azt, érintésével tisztává teszi a tisztátalant. Nem a leprás teszi őt beteggé, hanem ő teszi a leprást tisztává. Megfordul a világ sodrása. Az ő

tettei nem könnyelműségből és nem is a törvény iránti tiszteletlenségből fakadnak. Jézus isteni hatalmával, a szeretet erejével változtatja meg a világ erőviszonyait. Az én falumban van egy legenda az első bicikliről. Állítólag egy idegen ember ment végig egyszer biciklijével a falun, amikor még senkinek sem volt. A legenda szerint az utcán lévő emberek elkezdtek szaladni a bicikli után, várva hogy mikor dől már el. Azt gondolták, hogy annak a biciklinek el kell dőlnie. Jézus tetteit sem értették. Jézus megérintette a leprást Azért, mert az ő eljövételével immár egy másik világban élünk. Isten közénk jött öböne.

Jézus Krisztus, a mi Urunk élete ennek az életadó szolgálatnak a jegyében telt. Ez néha szentségtörésnek tűnt, azonban valójában a szentség kiterjesztése volt. Krisztus leült a vámszedőkhöz, a bűnösökkel, a kollaboránsokkal, a vallás és a nemzet árulóival. Nem azért, hogy hozzájuk hasonuljon, hanem azért, hogy őket is szentté tegye, Isten országába hívja őket. Krisztus szombaton is gyógyított. Nem azért, hogy megtörje azt, hanem azért, hogy visszaadja igazi értelmét és célját. Krisztus alá szállt a sírba. De nem maradt lent, hanem Isten Lelke felemelte onnan örök életre és dicsőségére. Krisztus szembenézett a betegséggel, a lecsúszottsággal, a halállal és Isten győzelmét hozta el közénk.

Kedves Testvéreim! A Hegyi Beszéd után Jézus tettekben alapozta meg Isten országát. Beszédében boldognak mondta az elesetteket, a nyomorultakat. Tetteivel pedig boldoggá is tette őket. Jézus megordította a homokórát. A homokszemek, amelyek lent voltak, azok fent vannak. Jézus Krisztus itt van köztünk és megérinti életünket. Megbocsátja bűneinket, egyé teszi szétszakad életünket. Ezért nézünk reménységgel minden elesettségre, minden nyomorúságunkra, a legelesettebb emberre is. Mert Krisztus képes megtisztítani. Ővé a dicsőség. Ámen

Barta Zsolt
rédei református lelkész

"...MINDNYÁJAN EL FOGUNK VÁLTOZNI."

Ez az igevers részlet volt az idei ökumenikus imahét mottója, amelyet a lengyelországi keresztyén egyházak képviselői készítettek elő szerte a világon élő Krisztushívők számára.

Az imahét estéi arról szóltak, hogy hogyan változtatja meg vagy „el”, életünket a győztes Krisztus eljövételével, szolgálatával, szenvedésével, szeretetével, békességével, feltámadásával. A bűnön és halálon aratott győzelmével minket is győztessé tesz. Felszabadít a bűn szolgaságából, a rá való várakozásban szeretettel, reménységgel és békességgel tölt el, végül felemel maga mellé a mennyei trónushoz, hogy vele együtt uralkodjunk.

Rédén több évtizedes hagyomány ezeknek az imaestéknek a megtartása. Az elmúlt években még ökumenikusabbá szélesedett ki azáltal, hogy a hét folyamán a református lelkészeknél túl ígét hirdető evangélikus lelkész, római katolikus plébános és pünkösdi prédikátor is. Mindannyian olyan lelki útravalót tolmácsoltak számunkra, amely egy irányba fordította nemcsak tekintetünket, hanem szívünket is és így mi - különböző felekezetből érkező igehallgatók - közelebb kerültünk Krisztushoz és egymáshoz egyaránt. Estéről estére legalább hatvanan, de inkább többen, gyűltünk össze a templomba, hogy együtt imádkozunk, együtt hallgassuk Isten Igéjét, hogy egymás énekeit énekeljük vagyis, hogy változzon életünk, hitünk, egymásról alkotott véleményünk. Tudom, hogy a legnagyobb bátorság mégis ahhoz kell, hogy el merjünk menni egymás templomába, félelmeink és feszengés nélkül ülünk a padban és ott jól érezzük magunkat. Mi, reformátusok idén is megpróbáltunk olyan házigazdák lenni, hogy mindenki otthon érezhesse magát nálunk. Az estéket még teljesebbé tették a naponkénti énekkari próbák az istentisztelet előtt, melyen katolikus és református testvérek is részt vettek. „Győzelem, élet Krisztusban miénk lett. Örvendezzünk, vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk. Halleluja! Ővele járunk, erőt ad szolgálnunk, diadalmas szent erőt! Éneklünk dicsérje őt! Halleluja!...” (részlet: 185. dicséretünk evangélikus változatából)

Barta Livia, Réde

"VESZÉLYBEN A KERESZTYÉN ÉRTÉKEK..."

Nem szó szerint így hangzott el a fenti mondat, de ez volt az értelme. Meglepődve hallottam abban a vitában (?), amelyet Brüsszelben folytattak Magyarországgal kapcsolatban. Hosszú sorát hallhattam a felszólalásoknak, és ezzel együtt a szemforgató álnokságnak. „Európa” –legalábbis az önmagukat Európának kikiáltók– aggódva figyelni hazánkat, félti az európai értékeket. Felsorolták a szokásos láncolatot, amelyet mindennel és mindenkiel kapcsolatban, minden választás vagy politikai vita során elpuffogatnak: tekintélyelvűség, antidemokratizmus, a sajtó- és véleményszabadság korlátozása, a kisebbségek megfélemlítése, és természetesen a megunhatatlan antiszemitizmus... Eddig nem is figyeltem olyan nagyon oda, mert ezt mindig megkapjuk. Akkor kaptam fel a fejemet, amikor egy baloldali politikus aggódva emlegette, hogy Magyarországon veszélyben vannak a keresztyén értékek is...

Hová jutottunk? „Európa” a keresztyén értékeket félti tőlünk és nálunk? Az az „Európa”, amelyiknek a keresztyénség annyira nem volt sem fontos, sem érték, hogy akár egyetlen szóval is hivatkozzon rá az alkotmányában?! Amikor habzó szájjal erőlködtek, hogy kimaradjon a keresztyénség (még úgy is, mint a múlt) a mai „Európa” alapokmányából? Amikor Olaszországban hadjáratot indítottak a tanterekben elhelyezett feszületek ellen, mint amelyek veszélyeztetik az ideológiai semlegességet és befolyásolják az ifjúság nevelését? Az az „Európa” aggódik a keresztyénség magyarországi helyzetéért, amelyiknek „hivatalos szakértői” egy televíziós műsorban nyíltan kimondják, hogy a házasságot, a barátságot, a hitet, az egyház útmutatását fontosnak tartó fiatalok „deviáns”, elmaradott, befolyásolt, „agymosott” része a mai társadalomnak? Ez az „Európa” félti a keresztyénséget ma Magyarországon? Ott, ahol az ország lakosságának kétharmada még tíz évvel ezelőtt is keresztyénnek vallotta magát? (Ugyanakkor pl. Csehország lakosságának hatvan (!) százaléka ateistának tartja magát.) Abban az országban lenne veszélyben a keresztyénség, amelynek kormányzó pártjai kezdetektől keresztyén elköteleződésűek, és tagjai közül nem egy hitét valóban gyakorló

keresztyén? Ahol az ország új alkotmánya fontosnak tartja a keresztyén alapokat és értékeket? Ahol most készülnek bevezetni a kötelező hit- vagy erkölcs-tan oktatást?

Nem tudom, nem az-e a baj, hogy nemcsak szlogen szinten vagyunk keresztyének, mint „Európa” számos hangadója, hanem olyanok beszélnek a keresztyénségről, akik azt is tudják, hogy mi az!? És akkor már nem is olyan kívánatos, akkor már több, mint mindig bevethető politikai jelszó?! (Félreértés ne essék, nem lehet azt mondani, hogy Magyarország egy példaeértékűen keresztyén ország, sokunknak sokkal komolyabban kellene ahhoz a hitét vennie. Egyházunknak is sokkal komolyabban kellene végeznie szolgálatát. De azért nálunk nincs

„keresztyénüldözés” és komoly erőfeszítést fejtünk ki, hogy az egész ország –nemzet-terheinek hordozásában segítsünk.)

A dolog csupán azért érdekes, mert ahogyan ennél a „szlogennél” kilóg a lóláb, úgy az összes többit is sorra lehetne –és kellene venni. Mégpedig nekünk, akikről oly nagy „szakértelemmel” beszélnek „Európában”. Nekünk kellene felelősen, józanul végiggondolni dolgainkat –természetesen hibáinkat, bajainkat, tévedéseinket is– mert még a végén elhisszük, amit rólunk mondanak. Még a végén azt hisszük, hogy rólunk beszélnek –mikor önmagukat mutatják be!

Gerecsei Zsolt

Reggeli hálaadás

Hálát adok, hogy itt a reggel,
hálát adok az új napon.

Hálát adok, hogy minden percem
néked adhatom.

Hálát nem csak a jó testvéreért,
hálát mindenkiért adok.

Hálát adok, hogy minden sértést
megbocsáthatok.

Hálát adok, hogy munkát küldesz,
hálát adok, hogy fény ragyog,
hálát adok, hogy lelkem fényes
és boldog vagyok.

Hálát adok a vidám percekért,
hálát ha szomorú leszek,
hálát adok, hogy adsz elem célt
és a kezed vezet.

Hálát adok, hogy hallok hangod,
hálát adok a jó híreért,
hálát adok, hogy tested adtad
minden emberért.

Hálát adok az üdvösségért
hálát adok, hogy várni fogsz,
hálát adok, hogy ma reggel
még hálát adhatok.

Írta: M.G.Schneider

Fordította: Cselényi I. Gábor

Közreadja: Vida Imréné Bokod

A Nagyigmándi Református Kórus 80. születésnapja alkalmából köszöntötte Péntek Lajosné, Lidika néni, aki gyülekezetünknek és kórusunknak is aktív tagja. Isten áldását kérjük ezúton is életére.

AKI ÉNEKEL, KÉTSZERESEN IMÁDKOZIK

Bizonyára ez a gondolat járt azoknak a férfiaknak és nőknek a fejében is, akik január 15. és 22. között estéről estére összegyűltek a rédei református templomban azzal a céllal, hogy Barta Livia tiszteletes asszony segítségével néhány szép énekkel tegyék emlékezetesebbé az idejüket ökömünikus imahetet, annak zárónapját.

esztétikai élménye nemcsak nekünk vált jutalommal!

A zene egy térkép, belső világunk térképe, ahogy Babits Mihály hagyta ránk örökül:

„Mindenik embernek a lelkében dal van, és a saját lelkét hallja minden dalban. És akinek szép a lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépen.”

Kis alkalmi kórusunk minden tagja szeret énekelni, de amikor az első nap megláttuk a fénymásolt énekek halmozát, meghallottuk tiszteletes asszony terveit kánonról, két- és háromszólamú énekekről..., kishitűek lettünk. Vajon meg tudjuk csinálni? Nem túl rövid a felkészülésre szánt idő?

„Az ének felszabadít, bátorít, gátlásokból, féltékenységből kigyógyít. Koncentrál, testi-lelki diszpozíciót javít, munkára kedvet csinál, egész embert mozgató meg, nemcsak egy részét”- írta Kodály Zoltán. A próbák vidám hangulata, a szólamok egybecsengő fenséges hangzása lelki feltöltődést hoztak mindnyájunknak. Tiszteletes asszony a dalok betanításán túl tanított nekünk hangképzést, helyes levegővételt, összhangra figyelmet..., sok időt és energiát fordított arra, hogy képzetlenségünk és bizonytalanságunk ellenére énekkarrá formáljon bennünket. A kórus énekét Bátyk Miklós esperes úr orgonán kísérte, Barta Livia tiszteletes asszony gitár-, Barta Luca általános iskolai tanuló furulyajátéka színesítette.

Tudtuk, nagy kihívás előtt álltunk, néha még eltűnődöttünk, sikerült-e azt nyújtani, amire vállalkoztunk. A vasárnapi záró istentisztelet után azonban olyan sok dicséretet kaptunk- volt olyan is, aki már jövőre bejelentkezett közénk, megnyugodhattunk, hogy az énekek

Hiszem, hogy azon a vasárnap estén sok széplelkű ember volt ott a templomunkban.

Matyasovszky Ernőné, Réde

MERRE TOVÁBB, MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ?

2012. FEBRUÁR 11.
9 ÓRA 30-TÓL
EGYHÁZMEGYEI
PRESBITERI
KONFERENCIA
TATA, REFORMÁTUS
TEPLOM ÉS
REFORMÁTUS
GIMNÁZIUM

LEGYÉL HOSSZÚTÚRÓ

"Jobb a hosszútűró az erősnél, és aki uralkodik a maga indulatán, annál, aki várost vesz meg."

(Példabeszédek könyve 16,32)

"Az emberek egy része önuralom gyakorlása nélkül nőtt fel. Nem zabolázták meg sem indulataikat, sem nyelvüket. Egyesek Krisztus követőinek vallják magukat, de nem azok. Ha az Üdvözítő szelídsege és alázata lenne bennük, nem adnának szabad utat a természetes szív készleteseinek cselekedeteikben. Néme-lyek idegesek, és ha szavaikban, kedélyállapotukban kezdik elveszíteni önuralmukat valamely provokáció hatására, olyan mérgezést kapnak a haragtól, mint az iszákos a szeszes italtól. Nem józanok. Sátán teljes mértékben uralkodik rajtuk ebben az időszakban. Minden haragkitörés gyengíti idegrendszerüket és erkölcsi erejüket, nehezebbé téve, hogy a következő alkalomkor megtartóztassák magukat a felháborodástól.

Ennek az embercsoportnak csak egy gyógyszere van: önuralom minden körülmények között. Az az erőfeszítés, hogy olyan kedvező helyzetet teremtsenek maguknak, amelyben énjüket nem éri bosszantás, legfeljebb egy ideig sikerülhet. Sátán tudja ezeknek a szegény lelkeknek az érzékeny pontjait, és ott fogja támadni őket újra és újra. Állandó nyugtalanságnak lesznek kitéve mindaddig, amíg önmagukat sokra tartják. A legnehezebb terhet viselik, amit csak halandó cipelhet, ez pedig az »én', a megszenyeltet, az alárendeltséget nem tanult én (önzés, önszeretet). De mégis van reménység a számukra! Adják át önként az uralmat Krisztusnak földi életük felett, amely tele van küzdelmekkel és aggodalmakkal."

(E.G.White: Youth Instructor, 1886. nov. 10.)

AZ ADAKOZÓ

Bokodon a református templomban 100 éve, 1911 óta szolgálja a híveket, a vörös márványból faragott, fényesre csiszolt keresztelő kút. Méltó párja az ugyancsak vörös márványból készült kerek úrasztalának, amelyet 1870-ben a hívek adományából állítottak.

Ki volt az a bőkezű adakozó, aki egyedül, önzetlenül, ajándékozott, egy komoly,

tiszteletet sugárzó, templomi bútort a Bokodi Református Gyülekezetnek?

A helység szülötte: Szücs József református kántortanító /1862-1922)

Bokodon született – tekintélyes földműves - családból. Édesapja B.Szücs Pál /1831-1902/, édesanyja Vajda Julianna 1839-1910/.

A család eredményesen gazdálkodott,

földműveléssel és állattenyésztéssel foglalkozott, kb.22 hold földet műveltek. Szücs József már az elemi iskola első osztályaiban kitűnt az átlagnál sokoldalúbb érdeklődésével, gyorsabb észjárásával, határozott fellépésével. Az iskolai ünnepek állandó szereplője volt. A nyílt tekintetű, mosolygós szorgalmas tanulóra felfigyelt tanítója és a gyülekezet lelkésze. A lelkész álláspontja az volt, hogy „ne hagyjuk elkallódní ezt az Istenadta tehetséget”! Iskoláztatni kell! Javasolta a Pápai Ref. Kollégiumot, ahová az ő gyermekeit is szánta. Ismerte a körülményeket, az elhelyezést, a tanárokat.

A kollégium keresztény szellemben, Isten és a haza szeretetére, hűségre nevelte tanulóit. Szücs Józseffel együtt Bokodról 1874 őszén Gyalócai Béla és Gyalócai László is megkezdte tanulmányait Pápán. Bokod és Pápa között 70 km-es utat lovas kocsival tettek meg a tanulók, feltehetően az édesapa B.Szücs Pál közreműködésével. A tandíj egy részének kiegyenlítése, természetben történt, ezért a kocsi tele volt pakolva étellemmel. A 12-14 órás utat évente többször kellett végigjárni.

Szücs József tanulmányait, a gimnáziumi éveket, valamint a tanítóképzőt, egyenletes Színvonalon, jó eredménnyel végezte el 1881-ben. A tanítói oklevél megszerzése után, 15 éven keresztül a Tatai Egyházmegye gyülekezetei által fenntartott népiskoláknál vállalt állást. Egy évig segéd-tanítókodott Bokodon is.

Kántortanítói állás betöltésére pályázatot hirdetett a Kisperegi Református Egyházközség 1896-ban. Elnyerte a tisztséget és haláláig itt szolgált, pontosabban 1906-tól, az egyházközség leányegyházában Pécskán. Mindkét helység a Trianoni döntés után az országhatáron kívül esett, addig, a Tiszántúli Református Egyház, Nagyszalontai Egyházmegyéjéhez tartozott.

Elhatározta, hogy azt a gyülekezetet, amely elindította a tanítói pályán adományával segíti. Összegyűjtött pénzen vásárolta meg a vörös márvány keresztelő edény tartót, amely azóta is a templom díszes kerek úrasztalával együtt.

Felavatását, felszentelését Barsi Sándor református lelkész végezte 1911.november 8-án, amikor a tanító úr, testvéreinek fiát keresztelték. Az adakozó, református kántortanító, rövid ideig tartó betegségben 1922 évben hunyt el.

ÖKUMENIKUS IMAHÉT

Dicsértessék a Jézus Krisztus, a Mi Erős várunk, Békességünk és áldásunk.

Ökumenikus köszöntéssel köszöntöm a Hét Határ újság olvasóit. Abból az alkalomból, hogy az elmúlt héten együtt imádkozhattunk a keresztyén egységért. Bokodi viszonylatban: római katolikusok, evangélikusok és reformátusok. A fenti köszöntés a három felekezet köszöntéséből tevődik össze, evvel is hangsúlyozni kívánjuk az egység fontosságát.

Vegyük sorra a köszöntések üzenetét.

„Dicsértessék a Jézus Krisztus”

Dicsértessék Jézus Krisztus, mert miértünk születettél a földre. Elhagytad a fényes mennyországot, emberi testet öltöttél, hogy velünk sors-közösséget vállalj. A fényből a sötétségbe, a dicsőségből a gyalázatba jöttél, hogy Istennel megbékéltess minket. Magad önként halálra adtad értünk. A Bűntelen, a Tiszta - Szent a bűnösökért halt keresztalált, mindannyiunkért. Ha hiszünk Őbenne, már most örök életünk van! Menjünk és hirdessük az örömhírt az embereknek: hatalmas dolgot cselekedett az Isten Jézus Krisztus által a i megmentésünkre.

„Erős vár a mi Istenünk!”

Luther Márton a 46. zsoltárból kapta az ihletet, amikor megírta a 254-es számú éneket, amely így kezdődik: „Erős vár a mi Istenünk.” Ez az ének bekerült az evangélikus énekeskönyvbe. A hívek gyülekezeti himnuszaként tartják számon. A 46. zsoltárból ered az evangélikusok köszöntése is: „Erős vár a mi Istenünk.”

Szívemből kívánom: legyen Isten mindnyájunknak erős vára és igen bizonyos segítség a nyomorúság idején.

„Áldás, békesség!”

Amikor áldást kívánunk, másoknak (másokra) jót kívánunk: nagyon fontos

Isten áldása életünkön.

A Szentírásban sok helyen találkozunk az áldás szóval. A zsidó népnek élete alakulása függött az áldástól (1Mózes 27). Jákób a Jabbók révénél ezért tusa-kodik az angyallal: „Nem bocsátlak el téged, míg meg nem áldasz engem” (1Mózes 32,26). Szükséges nekünk is kitartóan imádkozni (tusakodni) Isten áldásáért: áldást kérni családunkra, gyülekezetünkre, lelkészeinkre, konfirmandusokra, munkatársakra. Szükséges nekünk kitartóan imádkozni a jegyesekért. Buzdítani őket arra, hogy éljenek a templomi esküvő áldásával. Isten áldását megtapasztalva áldás lesznek egymás számára és áldássá lesznek környezetük számára.

AKINEK ÉLETÉN ISTEN ÁLDÁSA VAN, ANNAK A SZÍVÉBEN BÉKES-SÉG VAN.

„Békesség néktek!” Feltámadt Urunk ezekkel a szavakkal köszöntötte tanítványait. Amikor küldetése befejezéséhez közeledett, így bátorította tanítványait: „Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek: de nem úgy adom nektek ahogyan a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, ne is csüggedjete!” (János 14,27)

Körülöttünk mindenki nyugtalan, békétlenség van a családban, békétlenség van a kormányban. A békétlenség szele a mi szívünket se hagyja érintetlenül. Imádkozunk azért a békességért, amit Jézus Krisztus hagyott nekünk. ha ezt a békességet megtapasztaljuk, kint a világban dülhat a viszály, a mi szívünk Jézus Krisztusban békességre talál.

Minden kedves olvasónak: Áldás, békesség!

**Badics Lászlóné,
Bokod**

**Szücs János
Budapest**

CURSILLO

HEIDELBERGI KÁTÉ

Ejtsd: 'kurzjjo'. Először mi is döbbenettel hallgattuk, mit is jelent ez a különös, spanyolos hangzású szó. Olyan titokzatos! Csak nem valami szektás rendezvényt takar!?

De akkor hogy lenne „Református”!

Kárpátjáról érkezett hitoktatónk, Tihor Melinda hozta az első jelentkezési lapokat lelkipásztorunknak, aki tavaly októberben hirdette meg a dadi gyülekezet számára csendes hétvégeként ezt az alkalmat. Kovács Tamás lelkésszel együtt heten vállalkoztunk erre az eseményre. Bevallom, háromgyermekes anyaként és tanárként elég nehéz volt szabaddá tenni advent első hétvégéjét csütörtök délutántól vasárnap estéig. Kétségekkel és bizonytalansággal telve, de az új élményekre nyitottan vágtunk neki férjemmel együtt. Hosszú volt a Berekfürdőig tartó út, de megérkezve rögtön éreztük: jó helyen vagyunk. Ismerős lelkész, Pallagi Andrea fogadott, szépen felszerelt, kényelmes konferenciaközpontba kerültünk, ismeretlen testvéreink pedig mindenben szolgálatunkra voltak: segítettek a szobáinkat megtalálni, kiszolgálták teával, gyümölcsökkel, süteményekkel. Külön élmény volt a kedves és szeretetteljes fogadtatás: egy percig sem éreztük magunkat idegennek.

A közös vacsora után megkezdődött az a háromnapos együttlét, amit egyszerűen nem lehet elmesélni, hanem át kell élni. Jól felépített, magával ragadó előadásokat hallottunk, fájdalmas és gyönyörű élettörténeteket osztottak meg társaink velünk, csodálatos gyógyulásokról és szabadulásokról meséltek az

ország minden tájáról és a határon túlról érkezett emberek. A csoportos foglalkozásokon még részletesebben megbeszélhettük az előadásokon hallottakat. És közben TANULTUNK. Arról, hogy keresőként milyen útra kell rálépniünk, hogy megfáradva miből meríthetünk erőt, hogyan becsljük meg azokat a lelki-szellemi javakat, amelyekkel rendelkezünk, keresztyén emberként hogyan tehetünk *valamit* vagy *még többet* embertársainkért, gyülekezetünkért, egyházunkért és Krisztusért. Példákat láthattunk jól működő közösségekből, békességet találhattunk a közös imaalkalmakon, erőt meríthettünk a lelki beszélgetésekből és az úrvacsorás istentiszteletekből.

Érdekességként megjegyzem, hogy bár Református Cursillo volt, számos katolikus, vagy annak keresztelt, de áttért testvér is együtt volt ezen az alkalmon. Tehát a felekezeti hovatartozás nem jelentett problémát.

Mindenkinek mást és mást nyújthat egy ilyen alkalom, de mindenképpen lelki gazdagodást, hitbeli elmélyülést és sok-sok nem is remélt áldást és szeretet kap az, aki átéli mindezt.

A mi vidékünkön még nem sokan vettek részt rajta, de nyugodtan mondhatom, ha valaki lehetőséget kap rá, ne mondjon nemet: a cursillo JÓ!

(Pontosabb információk a refcursillo.hu oldalon található, jelentkezési lapot az időpontokkal és helyszínekkel szívesen küldök a csnkazi@freemail.hu címről.)

Sárköziné Csonka Zita

64. KÉRDÉS: *Nem tesz-e ez a tan könnyelművé és gonosz emberré? Nem, mert lehetetlen, hogy azok, akik igaz hit által Krisztusba oltattak, a háládatosság gyümölcsét ne teremjék.*

65. KÉRDÉS: *Mivel egyedül a hit tesz Krisztusnak és minden ő jótéteményének részesevé, honnan származik ez a hit?*

A Szentlélektől, ki azt a szent evangélium prédikálása által szívünkben felgerjeszti, és a szent sákramentumokkal való élés által bennünk meg erősíti.

66. KÉRDÉS: *Mik a sákramentumok?*

Látható szent jegyek és pecsétek, amelyeket Isten azért szerzett, hogy az azokkal való élés által az evangélium ígését velünk annál inkább megértse és megpecsételje, tudniillik azt az ígését, hogy ő Krisztus keresztfán való egyetlen áldozatáért, kegyelemből közlünk kinek-kinek bűnbocsánatot és örök életet ajándékoz.

1%

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százaléka felől rendelkezél vegyél számításba bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a **Közelebb Egymáshoz Alapítványnak** adószáma: **18606876-1-11**

és

A Magyarországi Református Egyház

technikai száma: **0066**

Tudod, ha nem rendelkezél sehogyan, akkor elvesz adód egy százaléka a “nagy kalapban”.

Előző évben 198.732 Ft érkezett az egy százalékokból, a kuratórium döntése értelmében a Hét Határ kiadási költségeit enyhítettük.

A kuratórium.

A Soli Deo Gloria kórus szolgálatát láthattuk és hallhattuk advent első vasárnapján, Császáron. Nevük jelentése: egyedül Istené a dicsőség. Az énekkar 1988-ban alakult, fő céljai a protestáns egyházzene művelése, és az evangélium hirdetése.

GYEREKSAROK

BÉKESSÉGBEN ÉLNI!

Ma ismét kivehettek egy gyümölcsöt az otthoni gyümölcsös kosárból, hiszen folytatjuk az előző számban megkezdett sorozatunkat. A képzeletbeli kosarunkból most a szeretet mellett, kivesszük a békességet.

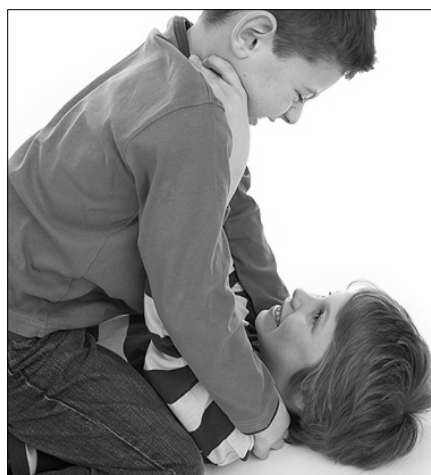
Magatok előtt láttok most két képet. Karikázzátok be azt, amin szerintetek a

békesség látható.

Bizony nagyon sokszor előfordul az, hogy akár otthon, akár az iskolában, vagy valamilyen táborban csúfolnak, bántanak, vagy valamilyen veszekedésbe kerül sz valakivel. Ilyenkor nagyon dühösek és izgatottak vagyunk. Bátraknak akarunk látszani, mégis félünk.

Egyszer a tanítványok is rettenetesen megijedtek! Miután Jézus meghalt, úgy érezték egyedül maradtak és már senki sincs, aki segítsen nekik. Pedig nagy szükségük lett volna a segítségre, hi-

szen katonák és azok az emberek üldözték őket, akik Jézust is megölték. A tanítványok félelmükben bezárkóztak egy házba és megpróbálták valamilyen tervet kieszelni arra, hogy hogyan is állhatnának bosszút ezeken az embereken. Miközben a tanítványok tanakodtak, Jézus megjelent a szoba közepén, megmutatta nekik az átszúrt kezét és az oldalát, hogy a tanítványok tényleg elhiggyék, hogy Ő az, és csak ennyit mondott nekik:

„BÉKESSÉG NEKTEK!”

A tanítványok megnyugodtak és nem akartak már bosszút állni azokon, akik üldözték őket, hanem szerették volna hirdetni, hogy Jézus valóban feltámadt.

Nem vagyunk egyedül!

Jézust mindig segítségül lehet hívni, amikor szükséged van rá. Őt mindig lehet választani akkor is, amikor félsz, mérges, csúnyát mondanál valakire vagy legszívesebben megütnél valakit. Jézus azt mondja ennek nincs semmi értelme! Inkább szeresd Őt, öleld meg, fogj vele kezét, bocsáss meg neki, élj vele béke-s-sé-g-ben! Mert ettől fog a legjobban meglepődni!(PRÓBÁLD CSAK KI A JÖVŐ HÉTEN J)

Hetyei Mónika, Réde

Kérlek, írd le vagy rajzolj le egy papírlapra egy olyan pillanatot amikor nagyon féltél.

Kérlek mutasd meg lelkipásztornak!

ÖNKÉNTES MUNKA

Az elmúlt időszakban Dadi Református Ált. Iskolánkba társadalmi munkára vártuk az érdeklődő szülőket az alsó iskola udvarára. A kellemes szombat délutáni napsütésben a tantesztület három tagja (Kovácsné Rokosz Etelka, Rokoszné Rédlí Ildikó, Kun Attila) mellett hat szülő, illetve hozzátartozó vett részt a munkában. Örömteli volt látni, hogy a bejáró tanulók szülei is aktívan részt vettek a munkában (név szerint: Kiss Alíz és Molnárné Bogáth Edit), valamint hogy szinte a teljes Hruby-család (Hruby Béla, Hruby Béláné és fiuk, Hruby Dániel) eljött segíteni. Az említetteken kívül Rokosz Zsigmond is részt vett a munkálatokban. A hölgyek az udvarra hullott gesztenyefa-leveleket söpörték össze az Ildikó által hozott zsákokba, míg az urak a bolt felőli kerítésen tátongó lyukakat próbálták befoltozni drótháló segítségével. A lelkes munká-

DADI HÍR

Iskolánk, a Pápai Református Kollégium Gimnáziumának és Művészeti Szakközépiskolájának Dadi Tagintézményei, azaz a dadi református általános iskola az idén is csatlakozott egyházunk felhívására a Kárpát-medencei magyar iskolák és óvodák fenntartására szervezett adománygyűjtő akcióhoz.

Azzal a gondolattal indítottuk az adománygyűjtést, hogy adni jó, adományainkkal az Urat szolgáljuk, Kárpát-medencei testvéreinket segítjük.

A dadi gyülekezetben is hagyomány az adventi vásár megrendezése. Idén ezt iskolánk vállalta magára. Kézműves foglalkozás, rajzóra, technikaóra, szakkeretében készítettek tanulóink karácsonyi asztaldíszeket, karácsonyfadíszeket, szalvétatartókat, apróbb ajándéktárgyakat.

Az elkészített tárgyakat árusítottuk az iskolában és a gyülekezeti teremben az adventi vásár keretében. A befolyt összeget, továbbítottuk a Református Oktatási Alap számlájára.

Kis iskolánk ezen a módon tudott hozzájárulni a nemes cél megvalósításához.

Bakiné Takács Irén
tagintézmény-vezető

nak köszönhetően hamar sikerült megbirkózni mindkét feladattal, így iskolánk udvara valamennyit szépült a korábbi állapotokhoz képest. Remélhetőleg ez a hasznos kezdeményezés a továbbiakban sem marad el, és talán az eddiginél is több szülő jelentkezik majd iskolánk megszépítésére. Köszönet a megjelent szülőknél és hozzátartozóknak!

Mindeközben iskolás fiataljaink közül többen vállalkoztak arra, hogy Kovács Tamás lelkipásztor vezetésével időseknek segítenek a kerti munkában, a még hátramaradt betakarításban, valamint Rokosz László és családja által felajánlott sok-sok zsák burgonyát a faluban szétosztják azoknak, akik örömmel veszik azt.

Hisszük, hogy Isten áldása volt munkánkon.

Kun Attila Dad

ISTENTISZTELETEK

Ács vasárnap	10.00 és 16.00
Ászár vasárnap	10.00
Bana vasárnap	9..30
Bábolna vasárnap	11.00
Bokod vasárnap	9.00
Csép vasárnap(vagy bibliaóra)	9,00
Császár vasárnap	10,30
Dad vasárnap	10,30
Ete vasárnap	11.00 és 14.30
Kisbér vasárnap	9.30
a hónap első vasárnapján	15.15
Kisigmánd	11.00
Kömlöd vasárnap	10,00
Környe vasárnap	9,00
Környebánya a hónap első vasárnapja	13,00
Nagyigmánd vasárnap	10,00
Oroszlány vasárnap	14,00
Réde vasárnap	10.00 és 14.00
Szákszend vasárnap	9,00
Tárkány vasárnap	14,00
Vérteskethely vasárnap	9.15

A szórvány területeken

Bakonyársarkány a hónap második vas. 16.00

Bakonyzombathely a hónap első vas. 16.00

Hánta a hónap első vas. 11.00

ÁCSI HÍREK

Ökumenikus imahét Ácson

Január 11-18 között tartottuk Ácson az ökumenikus imahetet. Először a Katolikus templomban találkoztunk, ahol Gerecsei Zsolt református lelkész hirdette az igét és a gyülekezet énekkara szolgált. Az alkalmat szeretetvendégség követte a Zichy-kastély nagytermében. Vasárnap, január 15-én a református gyülekezeti teremben Molnár József, a Szent Sátor Evangéliumi Közösség pásztorja szolgált, aki egyébként családjával együtt gyülekezeti alkalmaink rendszeres látogatója. A következő szerdán a református templomban voltunk együtt, amikor Varga Imre plébános úr szolgált közöttünk. Ezt követően is szeretetvendégségre vártuk a testvéreket, amikor is elmondtuk, hogy a megbeszélések alapján, ha Isten éltet minket, minden évben mind a két nagy felekezet egy szerény szeretetvendégségre várja a híveket, hogy ezzel is bővítsük a közös beszélgetések lehetőségét, mert erre egyébként kevés lehetőség adódik.

Munkával kezdett az új presbitérium...

Ácson az újonnan választott presbitérium eskütele után néhány nappal munkához is látott: a temető leghátsó, elhagyott területéről szedtük össze a meg nem váltott, elhagyott síremlékeket, amelyeket a már korábban, a kisdobos sír mellett kialakított emlékparkban állítottunk fel. A kövektől

megszabadított területet a közeljövőben szeretnénk elegyengetni, hogy karban tartható legyen. Köszönetünket fejezzük ki azoknak a presbitereknek és nem presbitereknek (különösen az aktív fiataloknak), aki e munkában erejükkel, gépeikkel, lovukkal segítettek. Ugyancsak ennek az évnek a feladata lesz a lassan életveszélyessé váló ravatalozó elbontása és egy új, modern ravatalozó felépítése.

Az év elejével más változás is történt: január 1-i hatállyal a gyülekezet visszakapta a templomdombon álló iskolaépületet, mely régen (az egyik) egyházi iskola volt. Jelenleg még az önkormányzat az iskolások étkeztetéséhez használja a konyhát és az ebédlőt, de már az elmúlt év szeptemberétől ebben az épületben tarjuk a hit-tanórákat is. A templomdomb ezzel teljes egészében a gyülekezet tulajdonába került (korábban ebből az udvarból csak annyi volt a miénk, amin a templom állt). Felújítása, hasznosítása későbbi döntések nyomán történik majd.

AZ ANYAKÖNYVBEN OLVASTUK

Ács: megkeresztelték: Halász Viktóriát
eltemették: Rukkensuk Istvánt, ö. Molnár Józsefnét, Ötvös Istvánt, ö. Nagy Zsigmondnét, Ódor Józsefet, Alföldi Sándort, Kiss Ferencet, Vasvári László presbitert, ö. Varga Sándornét, ö. Kustán Elemérnét, Czunyi Bálint presbitert

Bársonyoson eltemettük: Szabó Ferencet

Császár: Temetés: Szabó Gusztáv, Nagy Lajosné; Baráth Vince

Kisigmánd: Eltemettük: Török Ferencet

Kömlöd: eltemették Drávecz Zoltánnét

Környe: eltemették Nagy Istvánt

Nagyigmánd: megkereszteltük: Pogrányi Petrát

Eltemettük: Özv. Vajda Jánosnét

Oroszlány: megkeresztelték Szabó tamást és Szűcs Dávidot

Réde: Eltemettük: Nagy Lászlót, Dobos Lajosnét, Matyasovszky Ernőt, Szabó Pált

Megkereszteltük: Magyar Hunort

Tárkányon eltemettük: Farkas Károly gondnokot és Kóródi Sándort

Vérteskethely: Keresztelés: Szadai Dóra

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közlebb Egymáshoz" Alapítvány 2854 Dad, Fő u. 28. Felelős kiadó: Gerecsei Zsolt elnök 2941 Ács, Fő u. 71.

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: Bogáth István Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641